

Auca del mil·lenari de Matadepera i Sant Llorenç del munt

Matadepera

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Casal de Cultura. Carrer de Pere Aldavert, 4
Alçada: 421

Coordenades:

Latitud: 41.59665
Longitud: 2.02672
UTM Est (X): 418888
UTM Nord (Y): 4605452

Classificació

Número de fitxa 08120 - 7
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Costumari
Estil / època: Contemporani
Segle XXI
Any 2013
Autoria de l'element: Eduard Torres i Joan Comasòlivas
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 09/12/2020 - 12:51

Descripció

Auca representada per un pòster o cartell desplegable que conté 24 vinyetes amb dibuixos entretinguts i en color acompanyat d'un rodolí. En un toc d'humor, explica els orígens de Matadepera i el Monestir de Sant Llorenç del Munt mil anys abans.

El Comte Ramon Borrell i la seva esposa, la Comtessa Ermessenda de Carcassona, aproven la independència del Monestir de Sant Llorenç del Munt, que esdevindria l'origen del municipi actual de Matadepera.

L'auca diu així:

Vet ací Ramon Borrell, / que és comte de Barcelona / i la comtessa Ermessenda, / del castell de Carcassona. //

Junt amb d'altres cavallers, / i uns quants pagesos guerres / fan la guerra als sarraïns / bo i eixamplant confins. //

Un dia de matinada / Deixaran la seva estada, / tot vorejant Collserola / amb destinació a la Mola. //

Resseguint el Llobregat / per la riba de la dreta / i després d'una estoneta / Arribaran a Sant Cugat. //

Allà els esperen uns monjos / que l'abat diu que són bojós / demanen poder marxar / per poder-se alliberar. //

Per viure amb felicitat / i obtenir la llibertat / ni que sigui en la indigència / reclamen la independència. //

Passant Rubí i Galliners, / Sant Quirze i can Montllor després, / Tots junts prenen la carena / Que va a Santa Magdalena. //

Aquest cim que ara els espera / És damunt Matadepera, / I s'hi arriba entre estimballs / Sense creuar xaragalls. //

Tot just corre l'any mil tretze / és a dir, avui fa mil anys, / i per aquells viaranys / no vivia quasi un enze. //

Un ermità perdulari, / un carboner solitari / que treballant com un bou / no guanyava ni un sou. //

Passen ple pla del Vinyet / i després, amb camí dret / corren turons i canals / ensellats als seus cavalls. //

Però abans d'arribar al cim / L'enemic prepara un crim, / Emboscats, sense fressa, / Els volen matar de pressa. //

Molts el comte voldrien fora / del poder i la corona / però a tots aquests pretendents / ell els va trencant les dents. //

Com a en Mir de Geribert, / nebot seu, que sempre perd. / - Digue's a la teva mare / que tu, noi, no vals un rave. //

Amb cavalls, mules i host, / arriben al deu d'agost / al capdamunt de la Mola / per publicar la gran nova. //

A sobre aquest puig enorme / aquells clergues amb uniforme / construiran un monestir / ho diu en un pergami //

Serà un monestir romànic / sobre un paradís botànic, / boscos, fonts i roquissars / conills, guineus i senglars.
//

Digué el comte. – Montserrat! / i el Pirineu retallat / enllà de la Serralada, / també és terra catalana. //

I mirant cap a llevant, / la comtessa va exclamant : mireu si són clars els dies, / que em sembla veure unes illes! //

I així, amb els monjos pregant / i els pagesos treballant / vinyes, masos i animals / tornaran per aquells verals. //

De can Roure, al relleix, / una nova església hi neix / allà hi seran enterrats / tant els rics com els pelats. //

A la fi del segle divuit / en sorgirà un altre fruit / un poble a la carretera: la nova Matadepera. //

No sé pas i és veritat, / però, a mi, m'ho han contat. / Si aquesta és la nostra història / conservem-ne la memòria. //

Li hem d'estar agraïts a ell, / volem dir a en Ramon Borrell, / que per tot hi ha aniversaris, / però no gaire mil·lenaris. // (Matadepera, agost de 2013)

Observacions:

Eduard Torres, l'Edi, era un humorista i dibuixant molt vinculat a la vida cultural i social del poble. Joan Comasòlivas també va escriure un conte per commemorar l'efemèride il·lustrat amb aquarel·les d'Imma Guillem. Els dibuixos originals es van exposar a la sala d'actes del Casal de Cultura del 14 al 26 d'octubre de 2013.

Història

L'auca, va ser una de les iniciatives que es van dur a terme l'any 2013 amb motiu dels Mil·lenari de Matadepera. Comptava amb els textos de l'historiador matadeperenc i director de l'Arxiu Històric de Sabadell, Joan Comasòlivas i Font i les vinyetes del dibuixant i humorista Edi, l'Eduard Torres (1944-2020). Es va repartir juntament amb el programa de Festa Major de l'any 2013.

Bibliografia

Enllaços d'interès:

[Un petit homenatge a Eduard Torres, "Edi"](#)

[L'Auca](#)

[... i també l'Auca del Mil·lenari de Matadepera](#)

Auca del mil·lenari de Matadepera i Sant Llorenç del Munt

Text: Joan Comallobes i Font

Il·lustracions: Eduard Torres (E&E)

Ver el Ramon Berenguer, que és comte de Barcelona i la condició d'almirant del castell de Carassaus.

Juan amb els altres cavallers, i uns quants pagans guerrers fan la guerra als saracins, tot envasgant confins.

Un dia de malparís. Dèixen la seva estada, tot venent Calcega amb distinció a la Mola.

Intençant el llobregat per la riba de la dreta i el riu de la esquerra, arriben a Sant Cugat.

Atà els esperen uns morços que Tabar dia que són bojos domenen poder caruar per poder no alliberar.

Per viure amb felicitat i llibertat el dia que en la indignació reclamen la independència.

Passant Rubí i Gallers, Sant Quatre i can Morfillor després, tota junta pren la creua. Que va a Santa Magdalena.

Aquest om que ara els espera és el gran Matadepera, i l'ha arribat entre estrambots sense crear sanglots.

QUANTS HABITANTS SOU?

Tot just com l'any mil i trete no s'hi, que ho m'any i per això volem dir no hi ha més que un erós.

Un erós perdut, un cartoner vellut que treballa com un boi no guanya ni un céntim.

Passen pel pla del Vinet i després, amb com el corren, l'una i l'altre emetent els seus cavalls.

Però abans d'arribar al om d'Infern, passen un riu, embocant, sense fer freus, és el gran riu de penes.

Molt de comte volien fora del poder i la corona però a tots aquets pretendents ell els va trencant els dents.

Com a en Mir de Gerbert, molt dia, que sempre perd i el dia que a la festa mare que fa, no, no veu un bon.

Amb cavalls, mules i bestes, arriben al pla d'Arges al capdamunt de la Mola per pujar la gran roca.

A sobre aquest pla enorme aquells dèspotes dels castells construíen un monestir no dia en un pargant.

Sarà un monestir romànic sobre un paratge bofàtic, bofàtic, fent i regant els conills, guineus i senglers.

Degut al comte d'Almoraví i el Príncep reial de la Serra, també es terra catalana.

I totant cap a llevant, la comarca ve encloentment més a són dia els dies, que em sembla veure uns dies.

I així, amb els monjos pregant i els pagans treballant vint, trenta i quaranta tornant per aquells veres.

De can Roure, al relleix, una nova església hi neix alà hi van entrant fent els rics com els palets.

I a fi del segle d'auit em sorgeix un altre que un poble a la comarca la nova Matadepera.

No sé pas si és veritat, però sí, amb els seus conats, si aquesta és la nostra història conservem-ne la memòria.

L'hem d'estar agraït a ell, a més d'ar a Ramon Berenguer, que per tot hi ha arribat, però no gaire rellevant.

Matadepera, abril de 2012

conills, guineus i senglers.

De can Roure, al relleix, una nova església hi neix